

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo ve věci žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbytování státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), kterou podala

- Sýrie, státní občanka **Syrské arabské republiky**, trvale bytem , takto:

žádosti výše jmenované o udělení státního občanství České republiky se nevyhovuje.

Odůvodnění:

Jmenovaná podala dne 10.06.2013 u Úřadu městské části Praha 1 (dále jen „ÚMČ Praha 1“) žádost o udělení státního občanství České republiky. Ministerstvo vnitra zahájilo správní řízení o této žádosti dne 15.07.2013. Jmenované byl v České republice povolen trvalý pobyt od 31.12.2002. Manželství uzavřela žadatelka 20.03.1998 v Sýrii, její manžel e státním občanem České republiky a je zaměstnán jako směnárník. Žadatelka je v domácnosti a pečuje o čtyři děti, které jsou státními občany České republiky.

Žadatelka dále do spisu doložila žádost o udělení státního občanství České republiky, žádost o prominutí podmínky předložení dokladu o pozbytí státního občanství, potvrzení od syrské ambasády v Praze, že syrský občan, který obdrží cizí státní příslušnost, zůstává vázán syrskou státní příslušností, čestné prohlášení žadatelky, že se učí česky a žádost o prominutí splnění podmínky prokázání znalosti českého jazyka, životopis, potvrzení Všeobecné zdravotní pojišťovny o její bezdlužnosti, informaci o pojištění (tzv. registrační údaje) od Všeobecné zdravotní pojišťovny, potvrzení Finančního úřadu pro hlavní město Prahu o její bezdlužnosti, potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení o její bezdlužnosti, smlouvu o nájmu bytu na adrese trvalého pobytu, evidenční list k bytu, kopii datové stránky cestovního pasu, kopii datové stránky a stránek číslo čtyři a pět průkazu povolení k pobytu, rodné listy svých čtyř dětí, rozhodnutí o přestupu syna jako žáka základní školy do jiné základní školy a rozhodnutí o přestupu dcery jako žákyně základní školy do jiné základní školy a kopie listin o udělení státního občanství manžela a čtyř dětí.

Žadatelka byla usnesením Ministerstva vnitra ze dne 04.10.2013, kterým bylo přerušeno správní řízení do 11.11.2013, v souladu s ustanovením § 47 zákona

č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), informována, že Ministerstvo vnitra zahájilo dne 15.07.2013 podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona o státním občanství správní řízení o její žádosti o udělení státního občanství České republiky. Byla poučena, že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Zároveň byla žadatelka vyzvána, aby Ministerstvu vnitra do 11.11.2013 předložila některé další doklady a potvrzení nezbytné k řádnému projednání žádosti. Konkrétně byla vyzvána, aby mimo jiné doložila fotokopie datových či jiných stránek svého cestovního pasu a průkazu k povolení pobytu, ze kterých bude patrné, že jí byly vystaveny nové doklady na její příjmení ve tvaru _____ nebo fotokopie stránek těchto dokladů, ze kterých bude patrné, že má v těchto dokladech učiněnu poznámku, že její příjmení je _____ a dále bude z doložených stránek těchto dokladů patrné, že jí byl vystaven nový cestovní pas či prodloužena platnost stávajícího cestovního pasu Sýrie č. 002787001, jehož platnost měla skončit dne 01.06.2013. Ministerstvu vnitra byly některé tyto doklady doručeny dne 16.10.2013. Žadatelka zaslala pouze své písemné vyjádření ke svým cestám do zahraničí a dále uvedla, že po té, co v roce 1998 uzavřela sňatek, zůstalo jí po svatbě (jak je v Sýrii zvykem) její dřívější příjmení. Žadatelka tak disponuje cestovním pasem i průkazem o povolení k trvalému pobytu, který je vystaven na její původní dívčí jméno, ačkoliv její skutečné a nové příjmení je _____ takový stav (kdy má žadatelka de facto dvojí identitu) však považuje Ministerstvo vnitra za nevhodný. Dále zaslala fotokopie některých stránek svého cestovního pasu, kde je mimo jiné uvedeno, že dne 17.05.2013 jí byla prodloužena platnost jejího cestovního pasu do 16.05.2017. K tomu je třeba uvést, že ze stanoviska Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ze dne 04.07.2013 vyplývá, že žadatelka je držitelkou cestovního pasu Sýrie číslo 002787001 platného do 01.06.2013. Z tohoto stanoviska přitom vůbec nevyplývá skutečnost, že by žadatelka prodloužení svého cizozemského cestovního pasu nahlásila místně příslušnému pracovišti odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra, tak jak jí to ukládá ustanovení § 103 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Ve výše uvedeném ustanovení je stanoveno, že cizinec je mimo povinností stanovených v jiných ustanoveních tohoto zákona, dále povinen hlásit změnu příjmení, osobního stavu, změnu údajů v cestovním dokladu, změnu údajů v dokladu vydaném podle tohoto zákona; změnu je cizinec povinen ohlásit orgánu, který mu vydal doklad opravňující k pobytu na území, a to do 3 pracovních dnů ode dne, kdy změna nastala, a jde-li o občana Evropské unie nebo jeho rodinného příslušníka, ve lhůtě do 15 pracovních dnů. To, že prodloužení svého cestovního pasu žadatelka skutečně nenahlásila, však jednoznačně vyplývá, i z kopie stránky č. 3 jejího průkazu k povolení pobytu, kde má nadále vyznačenu platnost dokladu pouze do 01.06.2013 a chybí zde záznam o tom, že jí byla platnost cestovního dokladu již prodloužena do 16.05.2017.

Je tak zřejmé, že žadatelka porušila své povinnosti vyplývající ze zákona o pobytu cizinců a toto jednání lze kvalifikovat jako přestupek, neboť dle § 156 odst. 1 písm. i) zákona o pobytu cizinců se cizinec se dopustí přestupku tím, že

nesplní povinnost podle § 103 písm. b), d), e), r) nebo v rozporu s § 103 písm. c) uvede v řízení podle tohoto zákona nepravdivé nebo neúplné údaje. Dle § 156 odst. 4 písm. d) zákona o pobytu cizinců je takové jednání přestupkem, za který lze uložit pokutu ve výši 3000,- Kč.

Dopisem Ministerstva vnitra ze dne 02.12.2013 byla žadatelka informována, že Ministerstvo vnitra shromáždilo podklady potřebné k rozhodnutí ve věci její žádosti o udělení státního občanství České republiky. Byla upozorněna, že má právo vyjádřit v řízení své stanovisko, navrhnout důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Tento dopis byl žadatelce doručen dne 06.12.2013. Této možnosti žadatelka nevyužila.

Na základě podkladů shromážděných ve spisu dospělo Ministerstvo vnitra k těmto závěrům.

Žadatelka má na území České republiky povolen trvalý pobyt od 31.12.2002 a v posledních pěti letech před podáním žádosti o udělení státního občanství České republiky se zde převážně zdržuje. Ve své žádosti uvedla, že v České republice žije trvale od roku 2002 a od té doby pobyt v České republice nikdy nepřerušila. Ve svém písemném vyjádření, které bylo Ministerstvu vnitra doručeno dne 16.10.2013, uvedla, že přicestovala za manželem do České republiky poprvé v roce 2002, od roku 2007 většinu času žije zde, mimo Českou republiku cestuje zřídka a to do Sýrie za účelem návštěvy rodičů, kteří jsou staří, většinou tam zůstává dva týdny až měsíc. K tomu je třeba uvést, že první tři děti se žadatelce narodili v Sýrii, když starší syn

), dcera
prve nejmladší dítě syn
se narodil dne České republice. Možno však konstatovat, žadatelka splňuje podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky k datu podání žádosti uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství.

Součástí spisu je výpis z evidence Rejstříku trestů ze dne 18.07.2013, který je bez záznamu. Žadatelka tak splňuje i podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství.

Žadatelka požádala o prominutí splnění podmínky prokázání pozbytí dosavadního státního občanství uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství. Do spisu doložila potvrzení Velvyslanectví Syrské arabské republiky v Praze ze dne 07.03.2013, č.j. 5, že syrský občan, který obdrží cizí státní příslušnost, zůstává vázán syrskou státní příslušností. Na základě ustanovení § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), se od 01.01.2014 pro udělení státního občanství České republiky nevyžaduje prokázání pozbytí dosavadního státního občanství.

Součástí spisu není záznam o pohovoru k prokázání znalosti českého jazyka, který by žadatelka u ÚMČ Praha 1 absolvovala, ten nebyl proveden. ÚMČ Praha 1

ve svém stanovisku ze dne 12.06.2013 k tomu pouze uvedl, že žadatelka je doma se svými čtyřmi dětmi, které se narodily v letech 2000 až 2012 a kterým se plně věnuje. Z tohoto důvodu tak požádala o prominutí podmínky složení zkoušky z českého jazyka, když prohlásila, že se český jazyk učí s učitelkou, která za ní dochází domů. V dalším stanovisku ÚMČ Praha 1 ze dne 17.10.2013 je uvedeno, že žadatelka byla dne 17.10.2013 vyzvána, aby se dostavila na ÚMČ Praha 1 ke složení zkoušky z českého jazyka, což odmítla vzhledem k tomu, že jen velmi málo rozumí a prakticky vůbec česky nehovoří. Na základě těchto skutečností Ministerstvo vnitra konstatuje, že žadatelka neprokázala znalost českého jazyka v souladu s kritérii stanovenými ve vyhlášce č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritérii pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky, a nesplňuje tak podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství. Požádala o její prominutí a uvedla, že se česky učí, domů k ní dochází učitelka češtiny, ta jí učí správnou češtinu a gramatiku, hodně se toho naučila a zdokonaluje se, děti jí také učí, má velký zájem se naučit dobře, neboť je to nutné pro život v České republice. Dále uvedla, že pořád řeší problémy dětí, vozí je do škol a domů, a proto dodnes neumí perfektně česky. Ministerstvo vnitra může splnění této podmínky prominout podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství v případech hodných zvláštního zřetele. Na prominutí splnění kterékoliv podmínky, resp. na udělení státního občanství České republiky však není právní nárok.

Jak bylo v průběhu správního řízení zjištěno, žadatelka nesplňuje rovněž podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť si neplnila povinnosti vyplývající ze zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, jak je výše popsáno, a dosud není nijak doloženo, že své protiprávní jednání napravila. I splnění této podmínky může Ministerstvo vnitra prominout podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství v případech hodných zvláštního zřetele.

Ministerstvo vnitra žadatelce splnění podmínek uvedených v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) a písm. e) zákona o státním občanství neprominulo, neboť neshledalo žádný důvod hodný zvláštního zřetele, který by ve vztahu k neznalosti českého jazyka, nebo k neplnění povinností vyplývajících ze zákona o pobytu cizinců, jejich prominutí umožňoval.

K tomu Ministerstvo vnitra uvádí, že znalost českého jazyka na úrovni požadované vyhláškou č. 137/1993 Sb., tj. být schopen plynně a jazykově správně reagovat na otázky vztahující se k běžným situacím denního života a umět ústně sdělit obsah textu z denního tisku, je jedním ze základních předpokladů úspěšné integrace cizinců do české společnosti, což v případě žadatelky, která vychovává své děti v českém prostředí, je nepochybně naprosto nutné, aby se jim mohla, např. při školní přípravě či kontrole plnění školních úkolů, řádně věnovat a situaci v českém prostředí jim ulehčit. Žadatelka ničím nedoložila, že se výuce češtiny věnuje. Ministerstvo vnitra má za to, že nepodrobení se pohovoru k ověření znalosti českého jazyka je způsobeno právě tím, že žadatelka česky nehovoří. Žadatelka ve svém relativně mladém věku je tak v postavení osoby, která se bez pomoci někoho, kdo česky hovoří, neobejde a sama není schopna se v českém prostředí pohybovat,

i když v České republice žije relativně dostatečnou dobu k tomu, aby se český jazyk v potřebném rozsahu naučila. Úsilí, které v tomto ohledu žadatelka podle vlastního vyjádření vyvinula, tedy pouze údajná návštěva soukromé učitelky češtiny, považuje Ministerstvo vnitra za nedostačující, neboť to dosud nevedlo k odpovídajícímu výsledku. Náležitou znalost českého jazyka, kterým v tomto státě hovoří drtivá většina obyvatelstva, lze zvláště u cizinců žádajících o udělení českého státního občanství důvodně požadovat, protože znalost jazyka, kterým se v daném státě hovoří, je jedním ze znaků úzkého, faktického a trvalého vztahu, který by měl mezi státem a jeho státními občany existovat. Je to jeden ze základních požadavků na úspěšnou integraci cizince do české společnosti, který je možné prominout jen ve zcela výjimečných situacích. Žadatelce je tak potřeba ještě poskytnout dostatek času, aby měla možnost se český jazyk naučit, aby její deklarované úsilí osvojit si český jazyk přineslo kýžený výsledek. Pomůže jí to i v tom, aby si byla schopna sama vyřídit své záležitosti vůči českým úřadům a byla schopna se tak zorientovat v povinnostech, které pro ni jako pro cizinku vyplývají ze zákona o pobytu cizinců. Žadatelka si je toho vědoma, když sama uvedla, že má velký zájem se naučit dobře česky, neboť je to nutné pro život v České republice.

Vzhledem k tomu, že žadatelka nespĺňuje dvě zákonem stanovené podmínky pro udělení státního občanství České republiky a splnění těchto podmínek jí nebylo prominuto, rozhodlo Ministerstvo vnitra, tak jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministřovi vnitra a to podáním učiněným u oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).

Oldřich Pejs

JUDr. Oldřich Pejs

referent společné státní správy a samosprávy

